

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6-60 3-30
četrt leta 3-40 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Narodno sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 7. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročilne se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solški ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.
Dopisi nam se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

Oglaš in poslanice
se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.
Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsletno 1 gl. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrsticah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici. Bog in narod! „Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Ven iz volilne borbe!

„Ljudstvo se bo zoper Vas, duhovne, vzdignilo, vas zavrglo, oropalo in prepodilo, ker ste čas mašništva zamudili.“
„Pojdimo in vrzimo hudobne iz cerkve, — ker ste jo omadeževali.“
„Svet poglavarjev se bo v tem zedinil, vas čez mejo pregnati, ker ste s svojimi grehi nedolžno Jagnje od sebe pregnali.“
Sv. Hildegarde opomin duhovnom.

Cerkvena zgodovina nam slika sv. Hildegardo, ki je bila opatica samostana na Št. Ruperski gori ob Reni v Nemčiji v dvanajstem stoletju, kot jako energično žensko. Ni se strasila ne cesarja, ne papeža, ne škofov in ne druge duhovščine, marveč videč korupcijo, ki je prevladavala v duhovščini, je prav odkrito in brez ovinkov povedala temu in onemu, kar mu je tikalo. V nekem opominu, izdanem na duhovščino, pa je isto opozarjala, kakor gori povedano, na posledice, katere jih čakajo, ker so zamudili čas mašništva, ker so omadeževali cerkev in ker so nedolžno Jagnje od sebe pregnali.

Ako bi živela ta svetnica današnji dan ter bi videla vse to, kar se sedaj godi ob volitvah, kako naša politikujoča duhovščina zamuja čas mašništva, kako omadežuje cerkev in kako nedolžno Jagnje od sebe preganja, brez dvoma bi jej povedala v obraz, da tak posel ne pritiče duhovščini, da tak posel ončasuje duhovščino in skruni svetišča, v ljudstvu pa vzbuja odpor, kateri mora prej ali slej, in čim kasneje, s toliko večjo in brezobzirno silo bruhniti na dan — ljudstvo se vzdigne, ter jih zavrzne in prepodi, ker so čas mašništva zamudili; pridejo in vržejo hudobne iz cerkve, ker so jo omadeževali, in poglavarji se zedinijo, pregnati jih čez mejo, ker so nedolžno Jagnje od sebe pregnali....

Ali pa se tudi ne izpolnjuje prerokovanje te svetnice? Španijo je izsesala politikujoča duhovščina. Ko je bilo ljudstvo potlačeno k tlom, zadnji hip sele je uvidelo, kako se smeji nad njim črna poslava z zavihanim klobukom, in buknilo je na dan, buknilo s tako silo, da so se pretresle trdno zidane cerkve in samestani v svojih temeljih. Zavreščalo je v državi in ministerski fotelji so se praznili, ljudstvo pa je energično s krvavimi demonstracijami in z ognjem pokazalo, da vlada mora ven iz spon po-

litikujoče duhovščine, ven iz nje — nazaj k ljudstvu! Vzdignilo se je ljudstvo zoper duhovne, zavrglo jih je in prepodilo, ker so čas mašništva zamudili; prišli so in vrgli hudobne iz cerkve, ker so jo omadeževali.

Na Francoskem se je bila ujedla politikujoča duhovščina v vse panoge državne uprave, celo v armado si je znala zacepiti svoj upliv. Pravočasno se so spredvideli modri državniki nevarnost, katera preti, in ker niso hoteli, da postane Francija druga Španija, izšel je zakon proti kongregacijam, in današnji dan romajo politikujoči patres in politikujoče matres iz Francije v druge države. — „Svet poglavarjev se je zedinil, jih čez mejo pregnati, ker so s svojimi grehi nedolžno Jagnje od sebe pregnali“....

Španija, Francija — Avstrija! Prav v to vrsto moramo postaviti našo državo, ker klerikalizem se zajeda v njej na kaj izdaten način v telo narodov. Mi Slovenci pa imamo med njimi to jako dvomljivo čast, da evete med nami klerikalizem v najbujniši obliki. Pri nas, dasi smo najbolj veren katoliški narod, prevladava v politiki geslo: „Vera je v nevarnosti! Vse za vero, dom cesarja“, kar smo že označili, da se pravi pravzaprav: Vse za duhovne, farovž in postavo-inkvizicijo!

Na Kranjskem se je posrečilo tej brezvestni politiki, preslepiti ljudstvo tako, da je izvolilo v državni in v deželni zbor po veliki večini klerikalce, poleg ničel v stranki največje intransigente, ki so v narodnostnem oziru do skrajnosti mlačni, ali imajo za kmeta vse polno obljub, predlogov in gospodarskih načrtov, iz katerih vseh pa, ako se jih malce dotakneš, ti zasija naproči poleg drugih nečednostij malha klerikalnega boga, dr. Žindre, in pa ona v nenASNosti tej jednaka politikujočih „gospodov“.

In tak klerikalizem hočejo uvesti tudi pri nas na Goriškem. Sedanje volitve se jim zde oni terčn, na kateri treba vsaditi za trdno kali klerikalizma na Goriškem, da bi se dr. Gregorčič brez „strahu“ blestel kot „ljubljenec naroda“ visoko nad maso ljudstva na vzvišenem prestolu, in kot tak „visoki“ gospod bi bil, umevno, najboljši prijatelj drugih visokih gospodov ala Pajer in sličnih. On bi z Berbučem „francozil“ višje kroge, manjši činitelji, vaski kaplani, pa bi „spanili“

našega kmeta s konsumnimi društvi, krčmami in farovškimi posojilnicami. Njim gre za to, priklopiti goriško deželo kranjski klerikalni organizaciji, ki steza svoje prste po nas, po Stajercih in po Tržacanih. Ob teh volitvah misli, da jej pade Goriška kakor zrelo jabolko v naročje. Naša politikujoča duhovščina, in druge skoro ni več v deželi! — se peha v to svrhu noč in dan. Tej duhovščini ni za to, da bi bili izvoljeni zastopniki, ki poznajo kmetijski stan ter bi kot taki mogli najvpešnejše zastopati našega kmeta, ne taki, ki poznajo obrt, taki, ki so neodvisni, izobraženi moške ter sposobni izposlovali v deželnem zboru končno tako pozicijo Slovincem, kakor jim gledé na število in tavke pritiče, ne, njim ni do tega, marveč naši klerikalci so le člen tiste verige, katera hoče ukleniti celo Avstrijo ter napraviti iz nje drugo Španijo. Naši klerikalci trdovratno molče o tem, kako hočejo postopati v dež. zboru, oni so brez vsakega programa za kmeta, trgoveca, obrtnika itd., ker jim ni za tē, marveč njim je le za to, da vse, kar se sploh stori v dež. zboru, se stori z odobravanjem politikujoče duhovščine. Ta pa pod vodstvom dr. Gregorčiča, Pajerjevega in kardinalovega hlapca, ne stori niti koraka ne proti Lahom ne proti vladi, pa če bodo nas še tako stiskali.

Cerkev že ima svojega zastopnika v deželnem zboru, namreč kardinala. Kaj hočejo torej imeti se drugih 10 cerkvenih poslancev? Ali naj ostane naš kmet na raznih krajih dežele z raznimi potrebami, kakor naš trgovec in tržan itd. brez zastopnika? Ali vse, prav vse naj bi vodili le oni s svojimi brezpogojno poslušnimi pristasi? Saj vendar niso duhovniki za to po naših selih nastavljeni? Oni so nastavljeni za službo božjo v cerkvi in zunaj nje, ne pa za to, da vstvarjajo stranke ter dražijo in hujskajo občana na občana. Ako ostanejo duhovniki le duhovniki, ako bodo vestno izvrševali svojo službo ter nastopali kot pravi dušni pastirji po naukih Zveličarja, potem, verujte nam, ne boče vera nikdar v nevarnosti in duhovska suknja bo visoko spoštovana. Ako hočejo torej res biti apostoli miru in sprave, nositelji Kristove ljubezni ter pastirji zmaganih in zmagalcev, potem — ven iz volilne borbe, nazaj na svoje pravo mesto!

Cerkev ima že svojega zastopnika v deželnem zboru. Pustite torej tudi sloje

šega prebivalstva, da si izberejo svoje poslance. V našem deželnem zboru ne bode nikdo sklepal zakonov da naj se cerkve podro in duhovni odpravijo, v deželnem zboru pojde le za zemski dobrobit našega goriškega ljudstva, za dušni njegov dobrobit pa imate skrbeti Vi, katoliški duhovniki. Zato stojte naše cerkve, zato ste postavljeni med ljudstvo! Tako učita tudi blaga škofa Carev in Bonomelli.

Torej ven iz volilne borbe, strani z volišč — pa hipoma postane mir med našimi volilci in soglasno, kakor en moč, bodo izvoljeni kandidatje prave ljudske stranke, kandidatje, kateri imajo nalogo, zastopati vse sloje našega prebivalstva vspešno ter postopati pogumno proti laški objestnosti. — Skrbite Vi za dušni blagor ljudstva po naukih Kristovih, držite se, kakor gre, pa nikdar ne bo imel nikdo nič proti Vam, drugače pa pride najprvo nad Vas v Avstriji — kjer tudi zahrešči po španski, ako ne bo kmalu drugače! — prerokovanje sv. Hildegarde. Ljudstvo pride in vrže Vas iz cerkve, ker ste jo omadeževali, vzdigne se zoper Vas, Vas zavrzne in prepodi, ker ste čas mašništva zamudili. —

Volilci! Nevstrašeno v boj! Vsi na volišče! Nikdo ne sme izostati. Dosedanji rezultati volitve volilnih moč nam kažejo jasno, da bo zmaga naša. Zato krepko naprej — črne hujskače, ki Vas nadlegujejo, pa spominjajte na besede svete Hildegarde — in besede svetnice jim morajo biti vendar svetle! — da naj ne omadežujejo cerkve in naj ne zamujajo mašništva, ako bočejo, da jih ne zadene prej ali slej prerokovanje sv. Hildegarde.

Volilno gibanje.

S Tolmnskega. — Na Tolmnskem so klerikalci upali, da dobé onih 7 moč županije Grahovo. Tudi vladni organi so tako „sodili“. Toda zmagali smo po hudem boju. Došlo je nad 80% volilcev. Vsi nunci iz cele sosesčine so divjali že več tednov po tej županiji. Obljubovali so hribe in doline, odpustke in „papežev žegen“, grozili s hudim in pekrom! — Čast in slava Vam, vrli volilci, da ste se otresli zapeljivcev in obrekovalcev!

- 170 -

Quo vadis?

Roman.
Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.
(Dalje.)

Večkrat sta se razgovarjala, skrita v senci košatih dreves, o poprejšnjih bolečinah in nezgodah, držeča se pri tem za „roke. Ligija mu je dejala, da ga je Kristus peljal nalašč skozi vse te prebite muke, da je s tem spremenil njegovo dušo, da jo je dvignil k sebi; on pa je čutil, da je to resnica, da v njem ni ostalo uprav ničesar od nekdanjega patricija, kateri ni poznal druge postave, razun svoje volje.

Toda v teh spominih ni bilo nikake trpkosti. Obema se je zdelo, da so že cela leta prešla nad njiju glavama in da ona strašna minulost je že daleč za njima. Sedaj sta živela v miru, kakoršnega še doslej nista poznala. Nekakšno novo, neizmerno blaženo življenje se njima je bližalo ter vabilo ju k sebi.

V Rimu je mogel cesar vladati ter s strahom napolnovati svet, ona po čuteča nad seboj varstvo, stokrat močnejšo, se nista bala njegove zlobe, niti znorelosti, uprav kakor bi on nehal biti gospodar nad življenjem in smrtjo. Enkrat pri solnčnem zahodu sta slišala iz oddaljenih vivarijev tuljenje levov in drugih divjih zverin. Nekoč je to tuljenje strašilo Vinicija kot nekaka zlokobna slutnja. Sedaj pa sta samo smehljaje se pogledala drug drugega ter dvignila svoje oči k večernim zvezdam.

Časih je Ligija, ker je bila še zelo slaba ter ni mogla hoditi brez tuje pomoči, ostala na mestu ter v nočni tišini zaspala, on pa je čul nad njo ter ogledoval njeno zalo licee in si nehoté domisli, da to ni več ona Ligija, s katero se je srečal v Aulovi hiši. Ječa in bolezen sta že močno oglodali njeno lepoto. Takrat, ko jo je videl v Aulovi rodbini, in pozneje, ko jo je hotel odnesti iz Mirijaminine hiše, je bila tako čarobno zala, kakor nekakšen kip in ob enem kakor cvetka. Sedaj pa jej je polt bila skoro prozorna, roki suhi, telo slabo od vročnice, ustnici blede, pa tudi oči so bile nekako manj modre nego poprej. Zlatolasa Eunika, ki jej je donášala cvetice in dragocene tkanine, da ji ž njimi pokrije noge, je bila poleg nje kot nekaka ciprijska boginja.

Petronij, estetik, si je zamán prizadeval, zaslediti v njej njene nekdanje mičnosti ter si je mislil v svoji duši, da ta senca iz elizejskih poljan ni bila vredna onih naporov, bolečin in muk, katere, malo je manjkalo, da niso ugonobile Vinicijevo življenje. Toda Vinicij, ki je sedaj ljubil njeno dušo, jo je ljubil še dokaj bolj, in ko je sedaj bdel nad njo, ko je spala, zdelo se mu je, kakor bi bdel nad svetim truplom.

XXVI.

Novica o čudoviti rošitvi Ligije se je urno raznesla med kristijani, ki so bili doslej še ušli mukam. Tudi oni so jeli prihajati, da bi videli njo, nad katero se je očitno pokazala Kristusova milost. Najpoprej je prišel mladi Nazarij z Mirijamo, pri katerih se je doslej skrival apostol Peter, in za njima so prihajali tudi drugi. Vsi so skupno v Vinicijem, Ligijo in Petronijevimi krštenimi sužnji radi poslušali Ursovo pripovedovanje o glasu, ki se je ozval v njegovi duši

ter mu naročil, naj se bori z divjo zverino, in vsi so odhajali potolaženi in polni nadeje, da Kristus ne dopusti, da bi bili njegovi spoznavalci naravnost pomandranj raz obličje zemlje, dokler še ne napoči poslednja sodba. In ta nadeja je jačila njihova srca, kajti preganjanja še zmerom ni bilo konec. Kdor je bil v javnosti proglašen za kristijana, tega so mestni vigili takoj vjeli in odgnali v zapor. Zrtev je seveda bilo že mnogo manj, ker je premnogo kristijanov bilo že ujetih in mučenih, drugi pa so odšli iz Rima, da počakajo v oddaljenih pokrajinah, kedaj mine ta nevarnost, ali pa so se skrbno skrivali, in se niso shajali k molitvi nikjer drugje nego kje v skrivališčih zunaj mesta. Vsekako pa so jih še zmerom preganjali in dasi so bile igre že končane, so jih prihranili za prihodnje, ali pa so se jim prisojevale druge kazni. In dasi rimsko ljudstvo ni več verjelo, da so bili kristijani krivi požara, bili so vendar poslednji razglašeni za sovražnike človeškega rodu in rimske države ter je razglas, izdan proti njim, ostal še nadalje v veljavi.

Apostol Peter se dolgo ni smel pokazati v Petronijevi hiši, toda nekega večera je Nazarij napovedal njegov prihod. Ligija, ki je že mogla sama hoditi, in Vinicij sta mu šla naproti; objela sta njegove noge in on ju je pozdravil tem ganljivejše, ker mu je ostalo le zelo malo ovc od črede, nad katero je bil postavljen po volji Kristusovi in nad katero je sedaj plakalo njegovo veliko srce. In ko mu je Vinicij dejal: „Gospod, Odrešenik mi jo je vrnil na tvojo prošnjo,“ mu je odvrnil: „Vrnil ti jo je radi tvoje vere in radi tega, da ne umolknejo vsa usta, ki so poveljevala Njegovo ime.“

(Dalje pride.)

Pri Sv. Luciji smo bili zmage gotovi, mnogo bolj nego v Volčah. Toda izdani smo bili. Razložek je znal le 10 volilcev. Od 120 je došlo 100 volilcev! Ako bi storila svojo dolžnost dva moža vsaj v toliko, da bi povedala, da nočeta nič storiti... bi naša stranka zmagala. Celó jeden kandidat za volilnega moža se je doma skrtil. — Dva učitelja sta volila proti učitelju Vrtovcu, tretji bi tudi, ako bi imel pravico. — Župnik Kocjančič je tudi prišel volit Caheja, katera je vedno zaničeval za velikega sleparja! O jerum! — Slap in Lom sta naši trdnjavi! Slava vrlim Sokolom!

Na Ljubuškim smo padli na jako neverjeten način. Še pozno v noči je bilo za nas gotovih: na Kamnem 17, v Smasteh 15, v Ladrjih 4 možje, klerikalci pa so jih imeli največ 32. Zjutraj pa je bilo zopet drugače. Možje so drug za drugim snedli dano možko besedo. Zvestih je ostalo le po 6 na Kamnem in v Smasteh in 3 iz Ladrjih. — Dva nunca sta obljubovala odpustke in papežev žegen, ki je glave zmesal možakarjem. Ubogo, slepo ljudstvo, kdaj spregledaš take sleparije?!

Na Srpenici in Žagi ni nič izdala vsa klerikalna gonja z vsemi sijajnimi shodi vred! Zmaga je naša, v kljub temu, da je zdaj v svetu veliko naših pohivalcev. Slava hrabrim zaupnikom in vojščakom — volilcem!

Danes voli Cerčno 12 volilnih mož. Tudi to klerikalno glavno trdnjavo naskaka napredna vojska, ki je ondi čedalje močnejša. Zmaga je že danes mogoča. Ako se to zgodi, je naša zmaga na Tolminskem tako sijajna, da si sijajneje ne želimo!

Ponkvo, 15. novembra 1901. Klerikalna brezstidna agitacija. — Ljut boj se je bil ob času državnozbornih volitev, ker klerikalci so vporabljali kar naravnost kaznjiva sredstva v dosego svojih namenov, ali vse to je bilo le senca proti temu, kar uganjajo pri sedanjih deželnozbornih volitvah. Sedanja klerikalna agitacija je kar naravnost — grozna, tako grozna, da je ne more nobeden prav umeti, kdor ne živi v sredi teh zbesnelih klerikalnih korifej! Čuditi se moramo, da je sploh mogoče toliko nasilstvo in toliko nesramnostij od stranke, katera se po krivici naslovlja: „Narodno-katoliška“.

Nehote so mi prišle v spomin besede sv. evangelja: „Vstali bodo krivi Kristusi in krivi preroki“. Res, vstali so krivi Kristusi, krivi preroki, vstali so večinoma vsi duhovniki, njihovi podrepaniki in podpodrepaniki ter zagnali se v boj proti narodno-napredni stranki s pretvezo, da ščitijo sv. katoliško cerkev itd. Kaj ne, zavedni volilci, kako smešne so te klerikalne babnice v krilih in hlačah? Kajti vsakomur je jasno, kakor beli dan, da deželni poslanci nimajo nič opraviti s sv. vero! In vender golčijo pijani klerikalni podrepaniki, da je sv. vera v nevarnosti. „Zdaj je kaj, zdaj se potegnimo za sv. „vira“ Kristusova“, tako in enako kriči tisti duševni revež Aplenter na Pečinah. Pravim „duševni revež“; ti dve besedi nista brez pomena, kajti temu revežu res manjko dveh kolescev v glavi, kar je tudi sam večkrat potrdil, rekoč: „Kar je naše rodovine, smo vsi nekoliko debeli“. In res, kdor pozna tega reveža, vsak mi mora potrditi, da je temu res tako, kajti gleda tja v svet kakor zabodeni vol ter se vedno smeje kakor cigan, kedar mu pokažeš beli kruh. In vender nahajajo se še taki volilci, kateri gredo na limanice temu nesramnemu podrepaniku! Sramota!

Dobro je znano tem božjim volekom, da bo zmagala narodno-napredna stranka, zato pa tudi napenja vse svoje nadčloveške moči, ni jim pretežavna nobena strma pot, ne gabi se jim še tako nesramno podlo obrekovanje, kajti za vse bodo dobili onostran groba obilo plačilo; pa tudi na tem svetu jih časih doleti kak milosrdni dar iz tolste roke žegnane nuna. Do sedaj skopi in vedno grabljivi nunci so na široko odprli svoje radodarne ročice, češ: Dajmo jim, saj jih homo pa pri drugi priliki oskubili. Da pa ne bo kedo mislil, da jaz pišem pretirano, enostransko, naj sledi nekoliko vstic. Pri tistem Cahejevem shodu na Št. Viški gori je teklo vino na farski račun kakor nekdanj božja pijača nekter pa deveti deželi. Vsi nunci so dali za sladko vince, najbolje se je pa obnesel tamošnji „apotekar“, kajti on je kupil svojim podrepanikom celih 20 litrov vina.

Iz Ročinja. — „Ker je v Ročnju vsa agitacija zastoj, lazi naš kurat Jarc po vaseh ajbske zupanije ter agituje za klerikalne trote. — Ali želi gosp. Jarc, da pokličemo na

pomoč ljubušenske meselinke, znane mu iz njezne otroške dobe pod 14 letom? Morda ga bodo zopet zgačkale, kjer ga jako rado srbi, da bo — ložji krevsal po onih slabih potih? Ako pojde še enkrat, izvršimo to svojo — groznjo.“

S Krasa. — V „Gorici“ stev. 87. od 2. t. m. brblja pisec, bajè iz Svetega, neslanosti, zavite po klerikalni budalosti, končujoče z-jerobom.

Da! jeroba je on potreben, da ne bi ubogim čitateljem „Gorice“ vsiljeval po časopisih svojih predrznih izmiseltin. Pisec, ki našega dičnega in že v tem kratkem času nam priljubljenega kandidata hoče v svoji prevzeti za žalibog omejeni domišljiji zaznamovati s 000, prštevamo k onim, od kojih slišimo le ednakomerni i — a — in kojih majhno številce med nami smemo zaznamovati z začetnico o... .

V omenjenem članku obljubljeni so nam bili krivi preroki v svojih oblačilih. S strahom smo pričakovali te pošasti. Pač smo opazili, da bitja v dolgih črnih suknhah kar naenkrat proti svoji navadi lazijo okrog naših kolib. Ko bi jim trebalo prinesiti sv. popotnico, bi gotovo ne podvzivali s tisto hitrostjo, kojo imamo sedaj priliko občudovati na njih agitaciji okrog volilcev. Na priznici nikdar ne najdejo prave verske besede, ki bi človeku tolažilno segle v srce, sedaj je pa kar naenkrat tudi najslabši pridigar prejel dar govora. Dragi Kraševci! sami se dan na dan prepričavamo, s kakimi ogetimi, sladkimi a tuintam tudi zugačimi besedami nas hočejo naši duhovniki ločiti od zdravega razuma, nas naščuvati zoper bližnjega ter to zmedenost uporabiti pri volitvah v svojo korist.

No, koliko jim mi verjamemo, to je njim le predobro znano. Smoter teh ljubeznivosti že vemo, zato se pa za njih obljube prav nič ne ogrevamo.

Saj se nam bliža g. duhovnik s takim obrazom le za časa bire in ko čuti potrebo naših volilnih glasov, hoteč nas pripraviti do tega, da se bojujemo zoper lasten napredek, na lastno škodo, zlasti pa v škodo naših otrok, iz kojih bi sicer postali zdravi pravico-ljubni narodnjaki in bodoči naši napredni voditelji.

Vedno bolj prihajamo do prepričanja, da se sedanji duhovniki protivijo naprednim voditeljem iz zlobne zavisti, ker se čutijo prikrajšane v tem, da diči nar. napredne voditelje in tudi posamezne naprednjake toli visja izobraženost koli požrtvovalni narodnostni čut in odkritosrčnost, koja že sama na sebi privlačuje privržence napredka.

Ker narodno-napredna stranka ne zapoveduje „čez“ krive preroke v ovčjih oblekah in tudi nima na prodaj metel, da bi za juževze groše pometale kraska tla; da pa se v „Gorici“ oznanjeno prorokovanje vendar le izpolni, za to so klerikalci posrbeli.

Dne 14. t. m. videli smo na Krasu preroka, ki se je s profetičnem obrazom bližal pozameznim izvoljencem. Dasi je možicelj neznan, je njegovo agitacijsko vedenje vendar le oblastno. Kar domača duhovščina ne premore, to naj doseže cloveče — E. Klavžar vulgo Cahej.

Vprašamo se, ali je res že vse dobro izginilo iz nasprotnega tabora, da nam pošiljate sedaj v važnem trenutku volitev take osebe na Kras. Mislite li, da spimo z odprtimi očmi ter ne vemo, kdo je to cloveče? Ali ne uvidite, da si s tem le škodujete ter dokažete za las na svojih to, kar neopravičeno podtikavate v svojem umazanem oklicu, razposlanem na Vaše zaupnike, v kojem se naprednjakom zavrtno podtika nepoštenost, brezverstvo, sleparstvo itd. Dokažite nam taka nepoštena dejanja, kakoršna bodo od Vasincev kmalu na dnevu! Da verujemo v božje resnice toliko kot vi, če ne bolj, o tem ste v srcu itak prepričani; da pa ljudem, — ki se intimno družijo s clovekom, ki je radi poneverjenja, goljufije, zakotnega pisatva itd. v kaz. preiskavi, — razun božje besede v političnem obziru prav nič ne verujemo, je naravna posledica že zdravega razuma.

Prepričan sem sicer, da se je prisotnost Cahejeva z vsemi nadlogami obtežene osebe vsakomur med nami gnjusila, vendar Vam priporočam, da v prihodnje takim prilizonom izrečete v obraz svoje mnenje, ter jim, ne meneč se za njih farizejsko-sladke besede, pokazete vrata, da se Vaša družina nad njimi ne pohnuša.

Da bi se upal naprednjak s tako hudo obloženo vestjo spustiti med ljudstvo v agitacijske namene, svarilo bi se pred njim na prizničah in vsakdo bi se mu pod smrtnim

grehom moral ogniti na cesti. Ker pa je mož klerikalec, ga naša obžalovanja vredna duhovščina se podpira in si z njegovim prekanjenim značajem pomaga do lastnih ciljev. Žalostna nam manjka! Mi smo sicer — kakor že to v slovenski naravi — celo potrpežljivi in Klavžarja ne bodemo obsojali, prepustivši to pristojni oblasti, svetujemo mu pa, da se ne prikaže več med poštene nas Kraševce, ker sicer ne bodemo več prizanesljivi in si naj le svoji predrznosti pripíše, ako vpricho njega opišemo peščici nazadnjakov njegovo žalosno in sramotno preteklost. Taki ljudje ne dopadejo tudi tistim, ki niso popolnoma našega misljenja.

Volilci Kraševci! ne dajmo se premotiti od silnega navala klerikalnih agitatorjev. Poglejte okrog, kdo so prav za prav ti! Sami duhovniki, njih očetje in sorodniki. Kdor tem nikaj v sorodu bodisi po krvi ali gmotnem stanju, ta je proti početju te duhovske politike.

Otresimo se te uime, proč s prizanašanjem. Ne dajamo duhovnikom prilike, da bi grešili zoper vero, zoper njih duhovsko obljubo, s kjo so se odpovedali vsemu posvetnemu.

Po kaz. zakonu ni kaznovati le hudo-delca, ki je kaznjivo dejanje doprinesel, ampak tudi sokrivca. Sokrivci kakega nepoštenega dejanja pa mi Kraševci nočemo biti in za to volimo ednoglasno naša vrla kandidata gg. dr. Treota in Štreklja ter s tem dokažimo politikujočim gg. duhovnikom, da iste poznamo in spoštujemo le v cerkvi ter zahtevamo, da isti svojo sveto — in od nas vseh plačano — dolžnost v naš in naših otrok prid tudi strogo izpolnujejo, ako pa tega pošklica niso čutili, imeli so slediti notranjemu glasu ter si izvoliti stan primeren njih naravi; kot duhovnikom pa ne pripuščamo več, da bi zanemarjali verske dolžnosti in opravljali politične službe, ki njih stan ponižujejo in za koje so se slednjič izkazali popolnoma nesposobne.

Veren Kraševce.

Iz Dutovelj, 14. novembra 1901. — Danes se je zvršila tukaj volitev volilnih mož za deželnozbornske volitve prav povoljno za napredno stranko, kljub velikim agitacijam tukajšnjega g. nunca, F. Jonke, in več njegovih podrepanikov, kateri so porabili vse svoje moči, da bi njih klerikalna stranka zmagala. Toda dutovljanski volilci se niso dali zapeljati od g. nunčevih — klerikalnih agitatorjev. Volili so neprestrašeno, da se je čuditi, v navzočnosti g. nunca, kateri je sedel s povešeno glavo v volilni sobi toliko časa, dokler je oddajala njemu njegova klerikalna banda glasove, potem pa se je odslovil z neprimernim izrazom iz volilne sobe.

Kakor je znano, je imel tukajšnji g. nunc več agitatorjev, med temi sta se posebno odlikovala dva, eden izmed teh je tako strastno agitiral s takimi neresničnimi nič vrednimi izrazi, da so ga tukajšnji volilci in drugi spoznali, da je na slabem umu. Drugemu pa, akoravno je agitiral na vse mogoče načine, ni zameriti, ker ta je z g. nuncem v največi prijaznosti, kar se lahko razvidi iz tega, da sta pred malo časom sklenila pogodbo, in vzela v skupno rejo enega prasca, za katerega daja g. nunc otrobi in drugo, kar je pretekli teden od občinarjev kot nepogojno plačilo svoje službe prijel.

Čuditi se je, da vsled tako velike agitacije od g. nunca in njegovih podrepanikov je tukajšnja napredna stranka zmagala in sicer z $\frac{2}{3}$ glasov.

Da se je pa volitev tako povoljno za napredno stranko izvršila, se nam je zahvaliti trem tukajšnjim rodoljubom, kateri so volilce o pravem času na važnost deželnozbornske volitve in na zaupnost predloženih kandidatov za deželni zbor opomnili.

Iz Bilj. — (Dodatek k zadnjemu dopisu v „Soci“.) Ker je dopisnik opisal našega g. nunca samo kot bankrotnega trgovca, naj jaz opišem pa njegovo pobožnost, koja je glavni steber njegovemu stanju. On je tako pobožen — uh — da Vas vseh porine vročih v nebesa v dušnem stanju, v gmotnem pa v blato pri opekarni — da se nikdar ne zrujete ven.

Eto Vam njegovo pobožnost-trgovsko. — Bil je namreč na najsvetejšem mestu, kar ga svet ima, v Bellehemiški „stalci“ v Loretu — na istem svetem mostu — kjer se vsakemu najhujemu hudobnežu mozeg pretrese ter se vsaki tamkaj skesano Bogu priporoči. — Ali on pa ni tega priznal, ampak je stal

po koncu kakor kak lakaj v gledišču, ter se je pričel pomenkovati s svojim drugom prav glasno (ker je na pol gluhi) namreč, koliko tisoč je vredna zlatina pri Božji porodnici, koliko so vredni biseri itd. ter se protivil, da cena je še mnogo večja, tako, kakor v kakem sejmu, da je se druge motil. Taki gosp. nunc je prav pravi trgovec, vidite dragi sosedje, on Vam še v nebesih (če jih bo videl), kaj nakupi in pošlje v Bilje.

Na dalje sem ga videl tudi pri neki misijonski pridigi, kjer so bili vsi poslušalci do solz ginjeni, ali on se je djal v eno spovednico, katera je bila obrnjena ravno proti ženskemu spolu, tam je bil lepo nališpan in nakrišpan, ter je izpostavljaj svoje pregrešno telo na ogled, se vé, da je bilo zagrinjalo zraven vratac spovednice, da bi lahko ta skandal ljudstvu prepričal, pa njemu ni ugajalo, ampak sedel je tam kakor kak beneški dože, ali pa kakor b.... našega sosedja „tisljerja“.

Vsled te pobožnosti ter njegove trgovske nezmožnosti otresimo se ga, sosedje moji, in volimo vsi kot en mož z napredno stranko. Biljenski.

Domače in razne novice.

V imenik volilcev v veleposestvu so se urinile nekatere pomote. Med veleposestniki v Ajdovščini je pomotno vpisan Leban Anton. Tam ima stati ime: Lokar Alojzij. Pod Bilje je izpuščen Soler Aleks. Jozefov, pod Kobiljoglavo Fabiani Jos. Pod Renče ni Leban Andreja, marveč je Lasič Andrej pok. Jos.

Volitve volilnih mož. — Na Krasu: V Sempolaju je izvoljen naprednjak. „Slovenec“ ima iz Gorice brzojavko, da je sempolajski volilni mož klerikalni, kar pa ni res. Slivno o je volilo tudi naprednjaka. V Štjaku sta izvoljena 2 klerikalca. V Lokvah, 2 volilna moža, v Rodiku 1, v Velikem Repnu 2, v Zgoniku 3, vsi naprednjaki. V Tomaju je volitev odnešena na 25. — V Naklem, 6 volilnih mož, zmagali naprednjaki. S tem je zmaga narodno-napredne stranke na Krasu zagotovljena. Ker imamo se celo vrsto zanesljivih občin, je za klerikalce z večerajšnjim dnem na Krasu odklenalo. Opozorjamo pa soumiselnike, da prav v namen sijajne zmage delajo še dalje neumorno ter se ne dajo v ničem presenečiti. — V Komnu so prodri po silnem terorizmu klerikalci. Drugače bi klerikalna stranka na Krasu niti do sape ne bila prišla. Pogumno naprej.

V gorah: V soboto so volile občine Grahovo, 8 volilnih mož, Žaga 1, Srpenica 1; vsi naprednjaki.

V goriski okolici so volile občine Podgora, 7 vol. mož, St. Ferjan 5, Črniče 3, Gojače 1, Trebuša 1, Čepovan 2. V Podgori, St. Ferjanu in Čepovanu izvoljeni klerikalci, drugih poročil se nimamo.

Do tretjega gre rado. — Zopet bi bil rad deželni odbornik. — Prof. Berbuču se je zopet zdahnilo po deželnem odborništvu. L. 1895. se je dal kandidirati z namenom, da bo dež. odbornik. Odbran pa je bil dr. Tuma. Za časa sedanjega razkola je hotel zopet pahniti dr. Tumo iz dež. odbora. Ni slo, obakrat je mož pogorel. Sedaj pa je zopet prilika, oglašiti se za deželno odborništvu. In res se že oglašja prof. Berbuč v „Gorici“. Pogruntal je, da izmed klerikalnih kandidatov jih prebiva kar 5 v Gorici, in „vsí imajo potrebno zmožnost za deželno odborništvu“. Seveda prof. Berbuč je mislil tu le na se, tako radi lepšega pravi „vsí!“ On kandidira le s tem namenom, da postane deželni odbornik ter bo „vlekel“ letnih 4000 K. Volilci! Ali ne vidite tu — bisage?! Že tretjič se oglašja prof. Berbuč le radi bisage, že tretjič sili v deželni odbor, akoprav je sam dr. Gregorčič svoj čas povedal odkrito, da prof. Berbuč ni sposoben niti za najbolj navadne reči v deželni hiši. Ali mu torej ni vzor le bisaga, katero meče v enomer pod noge naprednim rodoljubom?! Klerikalni boj je res le boj za bisago. Kmet jim je deveta brigada.

Ali spodletelo je prof. Berbuču že dvakrat. Pregovor pa pravi: Do tretjega gre rado. Ako je spodletelo dvakrat, utegne spodleteti še tretjič. Potem bo prof. Berbuč ozdravljen, ker ne bo imel več prilike koprniti po deželnem odborništvu. G. profesor! Le potolžite se, ker pregovor se izpolni v vsej svoji krutosti!

Tonkli — veleposestnik? — Dr. Gregorčič hoče res že vse ljudi za norca imeti, in misli, da sme uganjati burke tudi z našimi veleposestniki. Starega Tonklja je nastanil za past kar v dveh skupinah, v veleposestvu in v trgih. In ker ga je kandidiral v veleposestvu, mu je dal tudi naslov veleposestnik. Ali glej seznam volilcev v veleposestvu, kakor hočeš, dr. Tonklja ni v njem. Dr. Tonkli torej ni veleposestnik. Oba klerikalna lista sta priobčila imenik veleposestnikov, in gotovo sta pogresala v njem ime dr. Tonklja — saj je vendar njihov kandidat! Toda nobeden teh listov ni niti črnil, da je kandidat dr. Tonkli izpuščen. Torej se sme z vso pravico soditi, da dr.

Tonkli ni veleposestnik. Ali res ne vidi g. doktor, kako neumestno salo igra z njim slavna „Sloga“?!

Veleposestniki bodo zborovali v četrtak in takrat postavijo svoje kandidate. Društvo veleposestnikov jih postavi, in sicer može iz svoje srede, kar je le odobravati. Dr. Tonkli torej odfrč je tako ali tako iz te skupine, v trgu ne bo nič, ubogi doktor! kam potem?!

Iz tega se zopet vidi, kako je skupna lista klerikalnih kandidatov, katere je proglasila „Sloga“ le v sili in s težavo, ker so volilci pritiskali, ali — vraga! — kandidatov primernih ni bilo dobiti!

Da si pa išče dr. Tonkli po vsem tem, kar se je zgodilo, na svoje stare dni blamaže po voliških, da pusti prav dr. Gregorčiču, da uganja z njim politične burke — to je nekaj, čemur se ni mogoče prečuditi. — Ali vsakemu je prosto, blamirati se!

Klerikalna stranka — vladna stranka. — Danes bodo klerikalci triumfirali, ker so dosegli nekaj uspehov. Ali to naj naših somišljenikov prav nič ne strasi. V to svrhu jim povemo to-le: Vlada je postavila za nalas kot prve tiste občine, ki so klerikalne ali blizu klerikalcev. V Istri pa je postavila na prvo mesto tiste občine, ki so ali laške ali slovenske-izdajske. Torej naši klerikalci stoji v taki vrsti skupno z izdajci v Istri, ki volijo Lahe! Lepa družba. Vlada hoče s tem vzeti naprednjakom pogum ter jih preplasi, da bi tako zmagali klerikalci, o katerih vlada ve, da se jej ne bodo zoperstavljali ter ne store niti koraka proti laški prevladi. — Ali čutite, Slovenci, sramotno zvezo dr. Gregorčiča s Pajerjem in vlado? — Sramota izdajcem!

Tista vlada, ki Slovence pozna le pri davku in pri vojskem naboru, drugače pa nam nič ne da, tista vlada pomaga dr. Gregorčiču, da bi zmagal s svojimi kandidati, ker ve, da potem jej ne bo treba še nadalje ničesar dati Slovincem! Volilci, spreglejte!

Pred c. kr. izpraševalno komisijo za občne ljudske šole v Gorici so napravile izpit učiteljske vsposobljenosti te-le gospodine, in sicer: za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom Bežek Nežika, St. Mišel, (z odliko), Božič Ana, Kamnagorica, Pavišič Karolina, Volčec, Plesničar Zofija, Medana, Scheimer Ana, Opčine, Sedevčič Olga, Sv. Ivan, Skočir Ernesta, Lokavec, Zajec Ernesta, Zatičina; s slovenskim in nemškim učnim jezikom Eppich Balbina, Sežana, Jeglič Franja, Trnovo, Katnik Cecilija, Dulovlje, Magaj Nežika, St. Mišel, (za slov. ljud. šole z odliko), Padar Evgenija, Poljana; s slovenskim, nemškim in ital. učnim jezikom Grzinič Josipa, Roč v Istri; s slovenskim in italijanskim učnim jezikom Godina Marija, Bazovica; z nemškim učnim jezikom Hendrych Eleonora, Trt, (z odliko) in Pirjevec Ljudmila, Trst, (z odliko).

Še enkrat dr. Abram. — „Sloga“ ga je proglasila za kandidata. Sedaj pa, ko smo jo okrcali, pravi, da ga kandidirajo Kraševci. Ali Kraševci vendar niso „Sloga“. Saj so se je branili že pred šestimi leti. Dr. Abram je izjavil s častno besedo, da mandata iz rok klerikalcev ne sprejme. Pehajo pa se vendar le klerikalci za njega, ter ga smatrajo svojim kandidatom. Torej ako bi bil tudi izvoljen dr. Abram, bi mandata ne sprejel, ker je v to obvezan s častno besedo. Proti njegovi volji je današnji dan klerikalni kandidat. — Torej prazno delo, kdor se peha za dr. Abrama! — Kraševci! Dosedaj izid volitev je pokazal, da zmaga na Krasu narodno-napredna stranka. Stopite za njo vse ostale občine, ki imate se voliti.

Političnokuci nune vzrok velike nesreče. — Župnik v Podbrdu je hotel biti na vsak način pravočasno na Grahovem, da bo vodil svoje ovce. Naročil je z Grahovega voz, ki je res odšel ob 4. zjutraj proti Podbrdu. Z njim se je vozil neki odposlanec podjetnika Ceconija. — Silni nalive je napolnil Bačo tako silno, da je na nekaterih krajih cesto odnesla. Voz je zalezal v tak odplavljeni del in v deroč vodo — ki je odnesla voz in konja. Nasli so vse mrtve. — Ko so slišali nunci na volišču govorico o nesreči, so zatele takoj pobožno agitovati: „Vidite kazen božjo. Sli so po liberalce v Podbrdo. Prst božji ne počiva!“ — Ko so pa slišali, da je šel voz po župnika, so seveda vtihnili. V tem slučaju pa ni ta slučaj posledica jeze božje nad — nesramnostjo farovske brezobraznosti.

V gorah so razvili nunci nečuten terorizem. Ne da se popisati, kako zlorabljajo vero in cerkev v politične svrhe ter kako izkoriščajo vsako malenkost sebi v prilogo. Volilce tišče za vrat ter jih vlačijo na volišče, obljubujejo jim vse mogoče in nemože reči, svile kronice igrajo svojo vlogo, vino teče itd. In kak je njih namen? Njih namen je spraviti v deželni zbor dr. Gregorčiča, ki je vrgel od sebe vsako moštvo ter ni niti senca več nekdanjega Gregorčiča, ker današnji dan mora storiti le ono, kar mu dovolita kardinal in deželni glavar. On je popolnoma odvisen od njih, kar se je pokazalo opetovano v minolem deželnem zboru. Kot tak odvisenec pa ne bi mogel, kakor ni, koristno zastopati gorjane. Lahki in vlada nam niso prijazni in mi smo dobivali doslej le ono v deželni hiši, kar že prav mora biti, drugega nič. Naša stranka pa želi v deželnem zboru resnega dela in hoče zastaviti

vse svoje moči v to, da se doseže tudi za slovenski del deželi vse, kar je res potreba, ne le ono, kar že prav mora biti. Doseči pa more naša stranka to le, ako bo vseh 10 poslancev enega duha, enega mišljenja, enotnega nastopanja. To pa bi ne bilo, ako bi bil izvoljen dr. Gregorčič. Ni smeti pozabiti, da dr. Gregorčič je dobil mandat za državni zbor iz rok Lahov, da je torej proti njim vezan, radi česar mu gre sedaj tudi vlada na roke. On je tako na eni strani Pajerjev in vladni hlapec, na drugi pa strastni sovražnik dr. Tume. Ker hlapčuje in ker sovraži, mu ne bo ostalo časa za kmeta. Njemu je kmet deveta briga; le kadar kaj dá deželni zbor, kaj takega, kar pritiče samo po sebi, takrat pa se rad oglasa dr. Gregorčič, češ: to-le sem vam „pridobil“!

Poleg Gregorčiča kandidujejo klerikalci Klavžarja. Ali veste, kdo je Klavžar? Ali ne veste, da je ta človek prav sedaj v grozni preiskavi radi poverjenja in goljufije? In v tej preiskavi se lahko pripeti, da izgubi pravico voliti in voljen biti.

Njegova kandidatura je naravnost atentat na čast gorjanov. In tako človeče, ki je vedno le pulilo in skubilo, ki je vedno delalo le v prilogo Lahom za drag denar, človeče, ki je proti slovenskemu uradovanju v deželni hiši — tak ostanek naj bi volili naši gorjani-postenjaki za svojega poslanca v deželni zbor!! Kje ste s pametjo?!

Narodno-napredna stranka kandidira v gorah Osk. Gabršček in Vrtovca. Volilci v tolminskem okraju ju poznajo. Oba sta vrla moza, oba poznata težave kmetijskega stanu in oba delata za blagor kmeta že dolgo vrsto let. Ako hočejo torej volilci tolm. okraja imeti dva vrla poslance, potem naj volijo Gabršček in Vrtovca, moza iz njih srede! Ta dva bosta mogla skupno z drugimi poslanci napredne stranke uspešno delati za blagor kmeta, ne pa tako Gregorčič, ki je laški in vladni hlapec, ter Klavžar, ki išče vedno le svoj žep, in je radi tega v sodnijski preiskavi.

Ako mislijo volilci tolminskega okraja, da morajo biti zastopane v deželnem zboru njihove koristi, potem morajo voliti edinole Gabršček in Vrtovca!

Na noge! Doslej so sloveli naši gorjani kot svobodomiselnih in samostojno misleči možje, zatorej si tudi sedaj ne nadenejo primkov farovskih hlapcev, marveč bodo volili napredne poslance. Res, da utegnejo dobiti to ali ono občino klerikalci, ali to nič ne de, večina mora biti — naša! Le naprej, nevstrašno na volišče!

Klerikalna sofistika. — Pri nas ni sofistike, pri nas je vse jasno in odkrito. Nasprotno pri klerikalcih. Pisali smo o kandidatu Vrtovcu, da ni dolžan ne „Trgovsko-obrtni zadrugi“ ne „Gor. ljud. pos.“ niti krajcarja. Na to je hitro prihajal sofist „Gorice“, ki hoče reči, da ne more biti Vrtovec dolžan krajcarjev, ker jih nimamo več, marveč vinarje. Vsakdo je prav razumel našo vest, le sofist „Gorice“ čuti potrebo, se vedno podtikati Vrtovcu nekaj, o čemur je prepričan, da ni res. Sofist je dokazal s tem le to, da le laž je orožje klerikalcev; le z lažjo se bojujejo. Kandidat Vrtovec ni dolžan ne „Gor. ljud. pos.“ in ne „Trg.-obrtni zadrugi“ niti krajcarjev niti vinarjev, sploh nič. Bomo videli, kaj bodo zdaj gospodje rekli, kake sofistike se poslužijo.

„Slovenec“ je lagal o Vrtovcu, da je dolžan imenovanima zavodoma ter da ga ima vsled tega dr. Tuma na vrvi. Mi smo to stvar že pojasnili, ali katoliški „Slovenec“, ki ima vedno Boga na jeziku in očita vedno drugim laži, še ni čutil potrebe, preklicati, kar je lagal o Vrtovcu. Taki so katoliški listi. Iz vseh gleda le laž in obrekovanje.

4000 K. — Gospodje pri „Gorici“ hočejo veliko vedeti, in tako se jim pripeti v premnogih slučajih, da vedo celo listo, kar ni res! — Pravijo, da 4000 svilih kronih ima narodno-napredna stranka na razpolago, da s tem denarjem si hoče kupiti ljudsko voljo, govorniki o kupitji s slovenskimi dušami, o podkupilu za odpad od poštene narodne stvari itd.

Smiliti se ti morejo ti gospodje! Resnicoljubnost so zakopali že zdavnaj, zdaj igra pri njih glavno vlogo — domišljija in izmišljotine. Izmišlili so si, ali pa jih je mogoče tudi kedo nafarbal, povest o 4000 kronicah in kvintal farbarije se je usedel pa je napisal grozovit članek o 4000 kronicah! He! To bo pomagalo, in tak članek pisati, to je kos narodnega mučenštva! Tako si je mislil možak, ravnaše se pri tem tudi po znanem klerikalnem geslu: Rečem ti, da mi ne poročes! Klerikalna stranka je nabirala že mesece in mesece v svoj „sklad“ denar v volilne svrhe. Morda je nabrala prav ona pri gosp. nuncih 4000 K, katere zdaj meče v obraz narodno-napredni stranki. Politikujoči nunci napajajo volilce, jim dajejo denar, jih podkupujejo ter obljubujejo denarne gradove. Odkod denar, ako ne iz „volilnega sklada“? Tako delajo oni sami, zvrčajo pa svoje nepošteno postopanje na naprednjake. To je že star njihov recept.

4000 K! Saperlot, lep denar! Nič napčno bi ne bilo, ako bi jih imela naša stranka na razpolago. Denar se vedno rabi. Zato pa prosimo gospode klerikalce pri „Gorici“, naj bodo tako prijazni, da nam povedo, kje je zakopan ta „napredni šac“ 4000 K, da ga

pojdemo dvignit! Povejte, hvalezni Vam bomo za to. Saj pa vendar ne mislite nas farbari?!

„Narodni mučeniki“! „Gorica“ je začela govoriti tudi o narodnih mučenikih. Po njenem mnenju namerava narodno-napredna stranka odriniti od narodnega vodstva moža, ki imajo za seboj celo zgodovino narodnega mučenštva in izvršenih narodnih del.

Kateri pa so ti narodni mučeniki? Pa vendar ne lepi profesor izpod Čavna? Nò, mučil se je mož res dosti s farbanjem o užitnini. Ako misli tiste „muke“, potem pa je že narodni mučenik! Tak strahopetec, kakor je Berbuč, ki doslej niti z mezincem ni ganil v našem boju za enakopravnost, ki se ni nikjer izpostavil, ki je skrbel le za svojo „familijo“, kaj tak bo naroden mučenik?! Bežite, kje ste z glavo? — Morda pa se čuti narodnega mučenika takrat, kadar prislino koncem leta kakemu slovenskemu dijaku ponavljajni izpit, da stariši čudom gledajo, odkod tak izpit? — Ali pa je bil morda narodni mučenik ta veljuna takrat, ko se je hotel „spozabiti“ nad dr. Tumo v deželnem zboru?! Ali pa takrat, ko je bil spustil na znanem obnem zboru v „Gor. ljud. pos.“ oni znani nesramni napad na osebo dr. Tume? Ali pa morda se čuti narodnega mučenika — ker muči se v takih slučajih res! — kadar piše za „Gorico“ take podle članke à la 4000 K! Prof. Berbuč sedi v „narodnem vodstvu“. Torej v „Gorici“ misli gotovo nase, ako govori o mučenikih, in brezdvomno aspirira mož na mesto „marternika“ v veliki pratiki!

Ali je še kje kak „marternik“! Najbrže bo don Antonio. Res velik mučenik. Od samega mučenštva je postal tako lepo okrogel in rudeč. Dr. Gregorčič se ni nikdar izpostavil v našem boju za enakopravnost. Zato je bil edino le Gabršček. On je vodil boj za veljavo slovensčine po sodnijah in drugih uradih, on se ni strasil iti na goriski magistrat med Lahe ter jim povedati, kar jim tiče. Gabršček je delal, Gregorčič, sedeč lepo na varnem pri Nežiki, je pa zel slavo. Svoj čas si ni upal kot poslanec podpisati znane pritožbe na ministerstvo. Podpisal je Gabršček. V sedanjih časih pa je od samega mučenštva zlezal pod komando Pajerjevo in za ravnopravnost našega jezika je od samega mučenštva tako unet, da si pusti pisati na sodnijah laške zapisknike! Zato pa pride z Berbučem vred v veliko pratiko kot političen „marternik“. — Celo zgodovino narodnega mučenštva imajo za seboj — kdo le? Povejte jih vendar! Na dan z imeni, — sicer se mora človeku studiti taka igra z narodnim mučenštvom!

Vitez Gregorčič je že obupal na zmago v gorah. Čuli smo, da se je izrazil sam, da nima prav nikakega upanja, da bi prodrl v kmečkih občinah. Mož pač čuti, da gorjani ne morejo voliti za svojega zastopnika Pajerjevega velikega hlapca in „deputata furlanskega“. Mož je nemogoč v gorah.

Zato pa se suče toliko pridneje okoli veleposestnikov. Njegovi podpreniki jih obletavajo v enomer ter jih napravljajo, da bi volili kandidate „Sloge“, ali pa vsaj dr. Gregorčiča, ako propade v kmečkih občinah. Tako se vsiljuje dr. Gregorčič veleposestnikom. — Prepričani pa smo, da veleposestniki bodo volili le može iz svoje srede, kakor jih določi njihovo društvo, in ne propalce iz drugih skupin! Veleposestniki so možje in kot taki pač ne bodo dopuščali s seboj take igre, kakoršno si dovoljuje z njimi dr. Gregorčič. Saj vendar ni veleposestnik, kaj se torej meša v društvo veleposestnikov?! Naj jim torej da mir!

S Tolminskega je naslov dopisu v „Gorici“, o katerem pa dvomimo, da je bil pisan res na Tolminskem. Neki človek maha okoli sebe v tem dopisu kakor kakšen konjski mešetar, ter govori o „blagonilem“ dr. Gregorčiču (kdo se ne smeje?), o narodnih sleparjih in bogoskrunchih, potem pa tudi o postenjakih in rodoljubih. Klavžar mu je poštenjak, na napredni strani pa hoče triumfirati lu m p a r i j a. Tako pravi ta „Tolminec“. Ima pač pojme o postenju in lumpariji, nò, take pojme ima o tem, kakoršni se dobe pri jednem kandidatu za gore, kateremu se utegne pripetiti še nekaj neljubega, predno bodo volilne končane. Ako bi volili gorjani takega človeka v deželni zbor, naredi bi si ime nepoštenih ljudij. In naši gorjani vendar drže na svojo čast in poštenje — zato ne smejo voliti Klavžarja! Zato bi radi poznali tiste volilne može, kateri bi volili Klavžarja, ki je prav sedaj v sodnijski preiskavi radi poverjenja in goljufije. — Gorjani bodo izvolili za poslanca Osk. Gabrščka in Vrtovca, moza iz njihove srede!

Povodenj. — Pretekli teden smo imeli hude nalive, katerim je sledila velika povodenj. Že 5 let — tako pravijo — ni bila Soča ob Gorici tako narasla, kakor sedaj. Glavno pozornost za Goričane in prizadeto okolico je vzbujala seveda gradnja novega mostu čez Sočo pri Barki, o katerem se je že toliko pisalo, ali sedaj po povodnji ni o njem več skoro ne duha ne sluha. Pred kakimi 10 dnevi sta bila tam 2 izvedenca z namestništva v Trstu, tvečaj teden pa je vladni inženir vstavljal delo. Vozili so samo grušč. Dana je bila naloga, poruvati vsajene kole, ker baje niso bili prav vloženi. Ali tega ni bilo treba, ker to je storila narasla voda, ki je tudi pripravljajni most odnesla ter vse drugo, kar je bilo tam. Škoda je velika. —

Kakor se vidi, bomo morali čakati še lep čas, predno pridemo do tega mostu.

V Furlaniji umevno je Soča poplavlila vse bližnje kraje ter storila po njivah in poslopih škodo. Iz Gradisce nam poročajo 17. t. m. to-le:

Včeraj 16. nov. je voda od 2 pop. do 6 zvečer tako narasčala, da je manjkalo le še kakih 10 cm, pa bi prekoračila digo, katera je nalasč napravljena za slučaj kake povodnji; je kakih 150 korakov oddaljena od brega Soče proti doljenjemu kraju kaznilnice ter se razteza do mosta v Zagradu.

Zgodila bi se tako velika nesreča, ker se na drugi strani te dige proti mestu nahaja veliko hiš.

Zabranilo se je pa tako: Od dige (Gradisce-Zagrad) se razteza še druga diga od le do blizu brega Soče, katera so vojaki prekopali ter napravili jez, da je voda tako začela otekati naprej.

Vsako nesrečo se je tako zabranilo, katera je pretila blizu stoječim hišam, ali zgodilo se je pa nekaj drugega. Lesen most (po katerem se hodi) ter veže Zdravščino in Gradisce, se je polovico porušil od strani Gradiske. Ta most bi se ne porušil, ko bi istega ne bilo, katerega delajo čez Sočo pri Ločniku. Dotični se je tudi porušil, ter je voda kose istega s tako močjo prignala v tukajšni most, da se je isti porušil.

Škoda se ceni do 40.000 K.

„Narodno-gospodarski Vestnik“ izhaja v Ljubljani kot društveno glasilo slovenskega trgovskega društva „Merkur“ pod spretnim uredništvom tajnika trgovsko-obrtno-zbornice za Kranjsko gosp. dr. Murnika. — V dolžnost si štejemo povdarjati z nova, da je to edini narodno-gospodarski strokovni list, ki prinaša tik strokovne vsebine razne krajše prometne notice, rešitve važnih vprašanj, ki se tičejo razmerja trgovcev in obrtnikov do njihovih uslužbencev, in izborne humoreske iz peresa najbližjega našega humorista Rado Murnika. List je mej trgovskimi krogi na Kranjskem jako razširjen, zbog tega opozarjamo nanj tudi naše trgovce in obrtnike ter vabimo iste k naročbi in inseriranju. List stane za celo leto 8 kron, objave za naročbo in inseriranje naj se pošiljajo „Trgovsko-obrtnemu društvu“, ki rado posreduje tudi v tem oziru. Sveta dolžnost vsakega trgovca in obrtnika, ki razume važnost strokovnega lista, pa je ta, podpirati ta list vsaj z naročbo, ker dobi v njem mnogo zanimive tvarine in jako podučno vsebino, ki se tiče obrti in trgovine na sploh. List se peča z raznimi trgovskimi rečmi ter daje tudi pojasnila na event. vprašanja v tem ali onem pogledu. List je torej umnemu trgovcu in obrtniku neobhodno potreben. Torej naročajte si ga!

Razgled po svetu.

Delo v parlamentu zastaja. Körber ne more naprej. Njegovo ljubimkanje z nemškimi strankami ga je spravilo v zagato, iz katere se najbrže ne reši več. Sedanji dnevi so odločilni za vsodo parlamenta, ker tu se pokaže definitivno, ali bo mogel še delati ali ne več.

Državnozbornski opravilnik. — Podpredsednik poslanske zbornice, prof. Avgust Kaiser je bil pri cesarju v avdienci. Cesar ga je pozdravil s sledečimi besedami: „Veseli me zelo, da vas zopet vidim. Prevzeli ste pač težaven posel. Žalosti me jako, da se najvažnejše stvari ne morejo hitro dognati. Videti je celo, kakor da so se v zadnjem času poostrila nasprotna strank“. Podpredsednik je odgovoril, da njegov nalog vsekakor ni lahak ter se važne točke vsled tačasnega opravilnega reda ne dajo urno dognati. Vlada je pripomnil: „Od vseh strani se opaža, da treba opravilnik izpremeniti, toda doslej še ni nihče v tem oziru ničesar storil. Obzalovali je zlasti, da se vsled mnogih nujnih predlogov proračunska debata ne more dovršiti. S tem, da se dožene proračun, bi se spravile razmere v parlamentu zopet v pravi tir in gospodje naj bi se potrudili, da uredijo v tem oziru razmere zbornice.“ Kaiser je zagotovil cesarja, da store poslanci gotovo vse, kar bi utegnili v parlamentu zopet napraviti red. „Tudi jaz mislim, da je možno z nekoliko potrpljenjem razmere zopet urediti“. S temi besedami se je poslovil cesar od podpredsednika.

Oče, morilec svojega sina, obsojen na vešala. — V Gradcu se je pred kratkim vrsila pred porotniki zanimiva obravnava. Prej porotniki je stal 46-letni hlapec Osvald Silly. S plačo 50, 60 ali 70 kr. na dan — po zimi pa čisto ni nič zaslužil — imel je kot vdovec skrbeti za pet otrok. Jeden otrok je bil kretin. — Vse prošnje, da bi kretina spravil v kako hiralnico, so bile zaman. 2. septembra leta 1900 šel je zopet prosit v Gradec, a bil je zavržen k domačemu okr. zdravniku v Deutsch-Landsberg dr. Kanduču. Ta zdravnik ga niti poslušati ni hotel in ga je kar zapodil. Ko je s svojim sinom kretinom šel proti domu, ni imel niti krajcarja v žepu in rodila se mu je v razburjeni glavi grozna misel, naj sina kretina umori. Peljal je sina na skrit prostor, zamasil mu ilovice v usta in ko je bil zadušen, ga je pokopal. Priče so izjavile, da je Silly sicer jako skrbel za otroke. Porotniki so soglasno potrdili krivdo in sodišče je Osvalda Sillyja obsodilo v smrt na vešalih.

Narodno gospodarstvo.

Streljanje zoper točo na Stajerskem se je v letošnjem letu večidel jako izborno obneslo. Letos je peto leto, odkar se je tam uvedlo streljanje in na mnogih krajih so se prepričali o jako ugodnem uspehu tega postopanja. V okolici Slovenje Bistrice so streljali letos ob 32 viharnih dneh, in niti edenkrat ni padala toča. Jako sijajen dokaz o uspešnosti streljanja so imeli dne 20. avg., ko se je bližala jako huda nevihta od severo-zapada. Ta dan na dveh postajah niso streljali in toča se je vsula ter uničila tretjino žetve. Pri bližnjih postajah pa, kjer so streljali, so imeli samo močan vihar z dežjem. V okolici Slovenje Bistrice se ni letos pri streljanju zgodila nikakšna nezgoda.

Sibirski železnica. — Gradba velike sibirski železnice je bila te dni po večini dogotovljena. Ta veseli dogodek je naznanil ruski finančni minister Witte carju Nikolaju. Zgradba se je pričela dne 19. maja 1898. v Vladivostoku, in sedaj so dovršena glavna dela tudi že v Mandžuriji, čeravno so zadnji namiri v Kini zelo ovirali znamenito delo. S to železniško zvezo je dan prvi pogoj za svetovno železniško zvezo, ki bo vezala vso zemsko celino.

„Hennebergova svila“

— le pristna, ako se vdobi direktno od mene — za bluze in obleke črna, bela in barvana od 65 kr. do glj 1465 meter. Vsakemu franko in carine prosto na dom. Vzorec z obratno pošto. Pismena naročila naj se frankirajo v Švico s 25 vin.

G. Henneberg, tovarnar svile
(1) (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Carihu.

Fran Čufer & Bajt (prej Fran Čufer), krojaška mojstra v Gorici, ulica Sv. Antona št. 7

(v hiši gosp. Kopača, svečarja).
Priporočata svojim rojakom v mestu in na deželi svojo krojaško delavnico kjer se izdelujejo vsakovrstne obleke po modernih in dobrih krojih za vsak letni čas po jako zmernih cenah. — V zalogi imata haveloke priprostega in finega izdelka.
Postrežba točna, cene zmerne.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Vdobjiva se zastoj in franko v Schwannen-Apoteke, Frankfurt A. M.

Trgov.-obrtna registrovana zadruga z neomejenim jamstvom. V GORICI, Semeniška ul. št. 1., I. nadstr.

Obreduje hranilne vloge, stalne, ki se nalože za najmanj jedno leto po 5%, navadne po 4½% in vloge na Conto-corrent po 3-6%. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez izgube obresti ter izdaja v zameno lastne. Rentni davek plačuje zadruga sama.

Daje posojila na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, proti vknjižbi varščine na 10-letno odplačevanje, v tekočem računu po dogovoru.

Sprejema zadrugnike, ki vplačujejo delež po 300 kron po 1 krono na teden, ali daljših obrokih po dogovoru. Deleži se obrestujejo po 6-15%.

Vplačevanje se vrši osebno ali potom položnic na čekovni račun št. 842.366.

Uradne ure: od 9-12 dopoldne in od 3-4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9-12. dopoldne.

Veliko zalogo šivalnih strojev, dvokoles in slamoreznic raznih sistemov prve angleške tovarne „Helical“ ima SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1
mehanična delavnica v Nunski ulici št. 16
kjer je bila prej prodajalnica.

V zalogi imamo nad 100 šivalnih strojev vsake vrste na razpolago, kakor za šivilje, krojače, čevljarje in sedlarje, tudi za umetno vezenje (Stickerer).

Cene koles so v gotovini od 80 glj. naprej.
Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!
Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem udan
SAUNIG & DEKLEVA.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dal matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.
Cene zmerne. Postrežba poštena.

Ali ste gluh?

Vsaka gluhoti ali naglušni je ozdravljiva z našo novo iznajdbo; le gluhi rojeni so neozdravljivi. Ušesno brenčanje poneha takoj. Opišite Vaš slučaj. Preišče in sporoči se vam brezplačno. Z malo stroški se lahko vsak sam doma zdravi. Dopisuje naj se v nemškem ali angleškem jeziku. Mednarodni zavod za zdravljenje ušes (Internationale Ohrenheilanstalt), 596 La Salle Ave., Chicago, Ill.

Švicarska urarska obrt.

Samo 16 K.

Naznanjamo vsem veščakom, častnikom, poštnim, železniškim in redarskim uradnikom kakor tudi vsakomur ki rabi dobro uro, da smo oprejali edino razprodajo novoiznajdene originalne genske 14-karatne remont ure zlatega-elektro-plaque, „sestav glas-hütte“. Te ure imajo protimagnetične preciziski urni stroj, so najnatančnejše regulirane in preskušene

in dajamo za vsako uro 3-letno pismeno jamstvo. Okrov, ki je sestavljen od treh odskočnih pokrovkov, je moderno in krasno izdelan ter napravljen iz novo iznajdene ameriške goldinske kovine ter prekrit s 14-karat. zlatom, tako, da je podoben čistemu zlatu, in veščaki jo ne morejo razločevati od prave ure, ki velja 200 kron. Edina ura na svetu, katera ne zgubi nikoli zlatega lica. Sprejeli smo v 6. mesecih 10.000 dodatnih naročb in okoli 3000 poveljnih pism. Cena uri za gospode ali dame je 16 kron poština in colnina prosta. Vsaki uri je brezplačno pridejan mošnjček od usnja. Krasne in moderne verižice od zlatega plauge za gospode ali dame (tudi ovratnice) po 3-5- in 8-K. Ako ura ne ugaja, se sprejeme nazaj vsled česar se nima nobenega rizika. Razpošiljanje po poštnem povežu ali predplačilo.

Naročbe je pošiljati na Razpošiljanje ur „Chronos Basel“ (Švica). Za pisma v Švico je staviti znamko za 25 stol., na dopisnice 10 stol.

Gostilna

„Alla città di Gorizia“

v Gosposki ulici št. 19.

toči izvrstna bela in črna vina vseh vrst kakor tudi briska in vipavska. — Ima izborno kuhinjo, da lahko postreže c. gostom z mrzlimi in gorkimi jedili o vsakem dnevnem času. Rojakom v mestu in na deželi se za obilen obisk najtopleje priporoča udani

Fric Šimenc.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pismenim jamstvom razpošilja na zasebnike

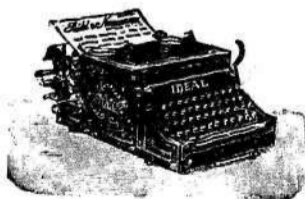

Hanns Konrad, tovarna ur ter izvoz zlatinske Most (Češko).

Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3-75; srebrna ura Rem. fl. 5-80; srebrna verižica fl. 1-20; budilnik iz niklja fl. 1-95.

Tvrdba je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoč priznanih pism. — Ilustrovan cenik zastoji!

Seidel & Naumannov pisalni stroj „IDEAL“

Vzbuja senzacijo.

Jasna pisava od prve do zadnje črke. Stroj je jako trpežen. Na močnem ministerjalnem papirju izdela 4-6 iztisov, na konceptnem papirju 8-10, na tanjem papirju 12-16. Najvisje priznanje ter prva zmaga ameriške konkurence. — Zlata svetinja; Berlin (maj 1901.)

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogersko:

Hch. Schott & Donnath

Dunaj III. 3. Heumarkt 9.

Iščejo se zastopniki za deželo.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Milijon dam uporablja

„FEEOLIN“.

Vprašajte Svojega zdravnika, če ni »Feeolin« najboljšje lepšalno sredstvo za kožo, lase in zobe!

Najčistejši obraz in najrše roke dobijo hitro aristokratsko finost in obliko z uporabo »Feeolina«. »Feeolin« je iz 42. najplemenitejših in najsveteljih zeljstih sestavljen angloško milo. Mi jamčimo, da izginijo dalje po uporabi »Feeolina« brez sledu gube in črte na obrazu, zajede, mozoli, rdečica nosu itd. »Feeolin« je najboljšje čistilno, negovalno in lepšalno sredstvo za lase, zabranjuje izpadanje las, plešo in blezno glave. »Feeolin« je tudi najnaravnnejše in najboljšje čistilno sredstvo za zobe. Kdor redno rabi »Feeolin« mesto mila, ostane mlad in lep. Zavežemo se, denar takoj vrniti, če bi ne bil kdo s »Feeolinom« popolnoma zadovoljen. Cena komadu K 1.—, 3 komadom K 2-50, 6 komadom K 4.—, 12 komadom K 7.—. Poština pri 1 komadu 20 vin., od 3 komadov navzgor 60 vin. Povzetje 60 vin. več. Razpošilja glavna zaloga M. Feilth, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38, 1.

Glace rokavice iz svetovnoznane tovarne dvornega zalagatelja J. E. Zacharias na Dunaju.

Moderce iz tovarne Federer & Piesen v Pragi, odlikovane na pariški rastavi.

Galoše jedino prave ruske z znamko „ruski drž. orel“ iz Petrograda.

Dežnike za dame in gospode po vsaki ceni.

Zimske podobleke prof. Jäger-ja in dr. za dame, gospode in otroke.

Cepice za otroke, krasno svilnato blago za bluze, posamentarije, čipke, predpasnike, volnene in svilnate šorpe za dame. — Vsakovrstno perilo za gospode, kravate, nogavice, volnene rokavice itd. itd.

Vse potrebščine za g. šivilje in krojače, najceneje, v najlepši in največji izbiri najtopleje priporoča svojim rojakom v mestu in na deželi

nova tvrdka modnega blaga

J. Zornik

v Gorici, Gosposka ulica št. 7, tik

„Krojaške zadruge“.

Naročila z deželo se izvršujejo točno in v najkrajšem času ter razpošiljajo proti povzetju.

Lekarna Cristofoletti v Gorici

Prave in edine želodčne kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka).

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva — Te kapljice vredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepó pokvarjeni želodoc storé, da zgine v kratkom času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklanici 60 vln.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofoletti v Gorici.

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

Naznanja slavnemu občinstvu, gospodom trgovcem in založnikom pohištva, da ima

veliko zalogo

veliko zalogo

izgotovljenega pohištva vseh slegov

v Solkanu pri Gorici.

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo, da smo prevzeli dosedanje trgovino pohištva tvrdke

Ant. Černigoja v Trstu, Via Piazza

vecchia št. 1, katero bomo vodili pod enakim imenom.

Kar ni v zalogi, se izvrši točno po naročilu v najkrajšem času.

Cene zmerne.

Delo je lično ter dobro osušeno.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konec Raštela št. 2.

Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7, v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico

izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acaion in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.